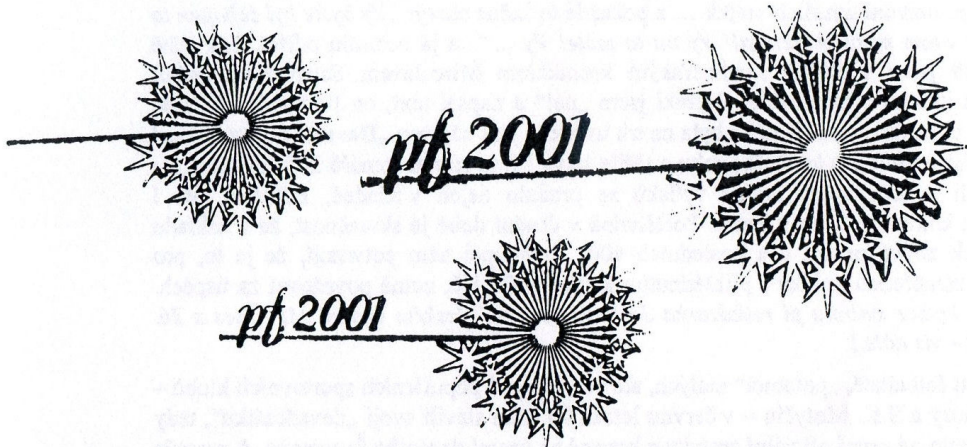
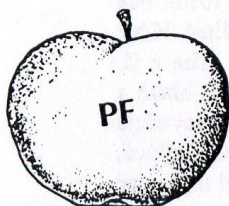

OLI - VERIUSOVIC
(domáci) SLOVA

Ročník 11, číslo 20-21 Málé Kyšice, 25. prosince 2000

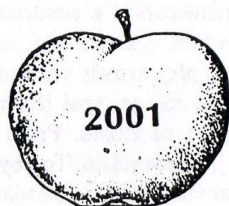

***Všem Oliveriusům, Oliberiusům,
ale i dalším čtenářům OLI-SLOV
šťěstí, spokojenost, hlavně zdraví,
ale také pracovní úspěchy
jak v Novém roce 2001,
tak i v tom Novém tisíciletí***

přeje

***Miroslav Oliverius
s rodinou***

Moji milí jmenovci, vážení čtenáři,

rok se začíná scházet s rokem a já si musím přiznat, že „nestíhám“. Předně se omlouvám za nevydání velikonočního čísla OLI-SLOV roku 2000. Dobře mě vystihuje renčínovská postavička, vyvázející hnůj, kterou reprodukuji níže. Když se tak probírám končícím rokem 2000, tak si připadám jak nějaká ta sexuální pracovnice z E/55. Také neumím říct „ne!“ Prosím Vás, čtete hned dál, abych to mohl uvést na pravou míru!

Předně na žádné silnici (nejblíže mám silnici II. třídy č.118 z Kladna do Berouna) nestojím a neposkytuji žádné služby. Já jen neumím říct „ne“ v tom smyslu, že vždycky někdo zatelefonuje, zazvoní u našich vratků ... a pokaždé to začne slovy: „*Vy byste byl schopen to napsat! Vy v tom máte zkušenosti! Vy na to máte! Vy ...*“ a já neumím odříct. Tak ještě v roce 1999 jsme společně s unhošťským kronikářem Miroslavem Sanytrákem začali připravovat knížku o Unhošťsku. Neřekl jsem „ne!“ a napsal text, on fotografoval. Naše spolupráce přinesla ovoce. Knižka byla na trh uvedena pod názvem „*Devatenáct zastavení na Unhošťsku*“ v lednu letošního roku a těšila se velkému zájmu čtenářů z Unhoštěska, ale i z povzdálí – překvapivě hodně výtisků se prodalo nejen v Kladně, Berouně, ale i v některých knihkupectvích v Praze. Potěšitelná v dnešní době je skutečnost, že z nákladu 1500 knížek zbývá prodat cca posledních 400. Knihkupci nám potvrzují, že je to, pro regionálně zaměřenou knížku s přihlédnutím k ceně 150,- Kč, nutně považovat za úspěch. (*Bliže se o knížce zmínila pí redaktorka Jurková ve středočeském vydání MF-Dnes z 26. ledna 2000 – viz dále.*)

Švermovští fotbalisté, „potomci“ malých, ale ve své době populárních sportovních klubů – S.K. Hnidousy a S.K. Motyčín – v červnu letošního roku slavili svoji „devadesátku“, tedy 90 let uplynulo od první oficiální zmínky o kopané na území dnešního Švermova. A protože jsem v dobách svého ranného mládí necelé tři sezóny v žákovské brance hájil barvy Baníka Švermov, nemohl jsem říct „ne!“ a napsal jsem – za metodické pomoci bankovních výborů – dvoudílný ALMANACH, který zmapovává období let 1910-2000.

Potom mě požádali o radu hasiči z obce na Unhošťsku z Pleteného Újezda. Rok 2000 byl rokem jejich „stých narozenin“. Rady jsem jim rád poskytl, ale když jsem viděl, jak se jim z mých informací zvětšují hlavy, řekl jsem si: „*Hořící stodolu uhasit dovedou, ale ALMANACH k té jejich stovce, bych jim měl napsat asi já!*“ Jejich dochovaný archiv mě nadchnul a já začal psát a skoro v předvečer jejich oslav jsem jim slíbený Almanach o jejich stoleté historii pedál. Bylo to náročné, neboť nejsem hasič, ale povedlo se!

Tak snad uznáte, milí čtenáři, že jsem nezhálel, vlastně jsem nestíhal, protože „ne“ jsem nedokázal říct ani vlastní manželce. V roce 1999 jsme začali přestavovat náš dům v Malých Kysicích. Nejdříve přišla na řadu střecha a v tom letošním roce, když jsem uvažoval o odpočívání, tak se stavěly a nahazovaly přičky v podkroví, vyměňovala okna, předělávalo topení, instalátérské a elektrikářské práce ... A co já vím ještě? Manželka, na rozdíl ode mne, se v tom vyžívala a já jen hladil uzavřenou bednu, ve které odpočíval počítač. Když jsem chtěl připravovat velikonoční číslo OLI-SLOV, tak nám zrovna chyběla okna a já, vlastně celá rodina, spal jak polárník – zabalen do dek a kožešin s kulichem na hlavě a s rukavicemi na ruce. Proto mi všichni promiňte, že toto číslo rodového zpravodaje označuji jako dvojčíslu. To abych nepřerušil již vžitou číselnou řadu. Z uvedeného vyplývá, že nemám vůbec nic společného s těmi dívčínami z E/55 a navíc na rozdíl od nich, ony dostanou slušné zaplacení a já díky té stavbě jsem spíše - na Kladensku se tomu říká: „švorc“.

PREZIDENTEM BY MĚL BÝT ČLOVĚK MOUDRÝ, CHARAKTÉRNÍ, MILÝ, VZDĚLANÝ, POHLEDNÝ.
JÁ TO ALE BÝT NEMŮŽU, PROTOŽE NEVÍM, CO DĚJÍ.

V roce 2000 svá „kulatá“ výročí oslavili dne:

- 9.1. Jiří Oliverius, narozený v Plzni, 40 let
 10.1. Tereza Oliveriusová, narozena v Zábřehu, 10 let
 23.1. Mgr. Jarmila Heidlerová, roz. Oliveriusová, narozena v Plzni, 60 let
 9.2. Blanka Eiseltová, roz. Oliveriusová, narozena v Terešově, 70 let
 20.3. PhDr. Miroslava Bajzková, roz. Oliveriusová, narozena v Praze, 40 let
 10.4. Rudolf Oliverius, narozený v Plzni, 70 let
 24.4. Jana Oliveriusová, roz. Krausová, narozena v Plzni, 60 let
 26.4. Jaroslava Kondellková, roz. Oliveriusová, narozena v Kozojedech, 70 let
 23.5. Petr Oliverius, narozený v Rokycanech, 30 let
 22.8. Hana roz. Oliveriusová, blíže neurčeno, narozena v Kralovicích, 40 let
 26.8. Marcela Oliveriusová, narozena v Ústí nad Labem, 20let
 8.9. Irena Mašková, roz. Oliveriusová, narozena Plané u Mar. Lázní, 40 let
 6.12. Eva Piščíková, roz. Oliveriusová, narozena v Pířbrami, 50 let
 7.12. Mark Anthony Oliverius, nar. v Orange, ve státě Kalifornie (USA), 30 let
 14.12. George Adelbert Oliverius, narozen ve Winnemucca ve státě Nevada (USA), 80 let
 17.12. Francis Joseph Oliverius, narozen v Colton, ve státě Kalifornie (USA), 60 let
 Roger Oliverius, nar. 1940 USA/Kansas, blíže nezjištěno, 60 let
 Daniel Oliverius, nar. 1950 USA/Kalifornie, blíže nezjištěno, 50 let

Dodatečně všem jménem svým i jménem všech jmenovců jubilantům gratuluji a přeji hodně štěstí a zdraví do dalších let! Zároveň se omlouvám za případné opomenutí nebo věcné chyby, které nebyly úmyslně způsobeny.
 M.O.

Náhodně přečteno

Během roku 2000 jsem náhodně zjistil následující zmínky o členech našeho rodu:

V roce 1997 Jewel Beck Lansing napsal genealogické pojednání o příslušnících rodů Krch a Maly s názvem České rodné dědictví (Bohemia-U.S.A. 1765-1996), které knižně vydalo vydavatelství Published 1997 by Skylark Press, Portland, Oregon, USA. Autor v souvislosti s výše jmenovanými rody se zmiňuje i o dalších českých rodinách, usazených v USA: Hubenka, Skala, Tuma, Juza, Bartosh, Sila/Syla. V této práci je také zahrnuto vzpomínání jistého Daniela Sily, který m.j. uvedl: „Vzal jsem si za manželku Frances Smahal-ovou ve Státech, a kolem roku 1878 sníl přišel do West Point. Po třech letech jsme se přestěhovali na Oliveriusovu farmu (vzdálenou) čtyři míle západně od Feky, kde jsme žili tři roky. Po té se opět stěhovali zpět do města.“ Bohužel autor blíže neurčuje, kdo z Oliveriusů byl vlastníkem farmy. Vzpomínka prokazuje, že již v roce 1878 Oliveriusové na americkém kontinentě žili. V každém případě se muselo jednat o české emigranty.

Historicko-vlastivědný spolek v Českých Budějovicích prostřednictvím Miloslava Trnky ve svém zpravodaji Rodopisná revue (č.1/jaro 2000) otiskl příspěvek Štěstí za velkou louží, který jsem pod stejným názvem napsal podle podkladů W. Kerinse a zařadil do čísla 7/prosinec 1995 našeho rodového Samizdatu. Opětovně tak došlo k připomenutí významného českého žurnalisty Jana Aloise Oliveriuse (1840-1904).

Redakční rada Zpravodaje Deštenska do svého prosincového čísla/roč. 1999 zařadila příspěvek „Dešťák u klokanů“ od genealoga Františka Kvapila. Autor v něm vzpomíná a podle korespondence J. Závodného zmapovává osudy Miroslava Oliveriuse, t.č. zjištěho v Austrálii ve státě Viktorie, který před odchodem do ciziny žil u manželů Taliánových v Deštné (okr. Jindřichův Hradec) a v letech 1940-45 chodil do deštěnské školy. V příspěvku je zmínka o Miroslavovu bratru Ottovi Oliveriusovi, který t.č. žije v D. Benešově u Opavy.

Závěrem přináším vzpomínání příspěvek z Mladé fronty – DNES o knize „Devatenáct zastavení na Unhošťsku“. Do velikonočního čísla plánuji zařadit několik dalších zpráv, které o Oliveriusech/Oliveriusech zjistili moji genealogičtí přátelé (především neúnavný badatel Mgr. Václav Krůta) a zároveň očekávám i příspěvky, informace, jakékoliv zprávy o nositelích našich příjmení od Vás – čtenářů. Uzávěrka příštího čísla v polovině měsíce března 2001. Touto cestou rovněž děkuji všem nositelům příjmení Oliverius, kteří mi poštou k letošním svátkům Vánočním a k Novému roku poslali gratulaci.

M. Oliverius

Kniha vypráví o lidech a událostech na Unhošťsku

Unhošť (jum) - O zapomenutých osobnostech a událostech na území bývalého soudního okresu Unhošť vypráví nová kniha Miroslava Oliveriuse a Miroslava Sanytráka Devatenáct zastavení na Unhošťsku. Po roce práce ji autoři minulý týden v unhošťském kinosále představili čtenářům. "Není to kniha, která má podat souhrnný obraz o minulosti Unhoště a obcí ležících v jejím okolí. Přestože jsme oba kronikáři svých obcí, na takovou práci bychom si v době, kdy nejsou k dispozici všechny potřebné dokla-

dy, netroufli. Navíc paměti okresu Unhošťského z historického pohledu dobře sestavil fidele z děje školy František Melichar," uvedl Miroslav Oliverius.

Začátkem loňského roku si oba kronikáři vzhledem ke končícímu letopočtu vytipovali devatenáct míst v bývalém soudním okrese Unhošť a začali mapovat opomenuté či zapomenuté události, opomíjené kulturní památky, významné osobnosti i prosté lidi. Tak se do knihy dostal například románový příběh neaplněné lásky Anny

Černé z Nouzova k slepnoucímu studentovi, vzpomínka na hornobezděkovského starostu Františka Oliče či informace o družeckých menhirech. "Vzděky jsme našli něco charakteristického, zajímavého, popřípadě zvláštního pro jednotlivé obce. Navíc se nám podařilo zapůjčit fotografie Miloše Rokose ze začátku tohoto století, které knihu významně doplňují, stejně jako současné snímky zajímavých míst obcí, které pořídil Miroslav Sanytrák," dodal Oliverius.

Spisovatel Miroslav Oliverius, jeden z autorů, představuje knihu Devatenáct zastavení na Unhošťsku
FOTO: MAFA - RADEK CIHLA

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Napsal a vydal Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS / OLIBERIIUS, případně pro další zájemce. Malé Kyšice dne 25.12.2000. Adresa: Malé Kyšice 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. Neprodejné!